

men alligevel blev den ofret paa Retfærdighedens Alter. De jyske Kredse, hvorom der nu er Tale, bør følge Eksemplet fra 1915 og finde sig i Skæbnen med samme Taalmodighed som Svinninge-Kredsen, Frederikssund-Kredsen, Fuglebjerg-Kredsen og Vordingborg-Kredsen den Gang.

De 4 jyske Kredse er jo ikke tilfældigt valgte, der er ikke her Tale om en Modstand mod en jysk Bevægelse, men det er de mindste Kredse i de 4 Amter, som er forholdsvis stærkest repræsenterede, og hvis man i det hele taget skal skaffe flere Tillægsmandater uden at forhøje Medlemstallet, er der jo ingen anden Vej at gaa end at nedlægge nogle af de smaa Kredse. Det er et Krav i Retfærdighedens Navn for at skaffe Partiernes ude i Vælgerbefolkningen deres forholdsmæssige Repræsentation.

Der stilles endvidere Forslag om, at den sorte Streg, som den er kaldt i den politiske Kamp, slettes, ved at Fordelingen af Tillægsmandater til Partiernes finder Sted efter samme Beregning, som i den nugældende Valglov er fastsat med Hensyn til Fordelingen af de 3 Tillægsmandater for hele Landet. Partiernes samlede Stemmetal lægges altsaa til Grund for Fordelingen, men alligevel faar Jylland Lov til at beholde de 17 Tillægsmandater og Øerne de 10.

I Afsnit B, som indeholder Forslaget til den egentlig nye Valglov, foreslaas det at forhøje Mandaternes Antal til 153. De fordeles saaledes, at København og Frederiksberg faar 18 Valgkredse og 12 Tillægsmandater, Øerne, Færøerne inklusive, faar 72 Valgkredse og 14 Tillægsmandater og Jylland 47 Valgkredse og 20 Tillægsmandater. Det giver i alt 107 Valgkredse og 46 Tillægsmandater, og derved forhøjes altsaa Antallet af Folketingsmandater fra 140 til 153.

Efter dette Forslag deles Hovedstaden atter i selvstændige Valgkredse, og det passer jo godt ind i Systemet: Enkeltmandskredse, suppleret med Tillægsmandater. Men jeg ved, der er mange herinde, der ønsker at blive ved den nuværende Ordning. Jeg kender ikke saa nøje, om der har vist sig betydelige Vanskeligheder ved det nuværende Listevalg for København og Frederiksberg under eet; men saa meget ved jeg, at herinde spiller den lokale Repræsentation mindre Rolle end ude paa Landet, i et helt Amt eller endnu større Kredse. Hovedstaden er een By med fælles Interesser.

Der har været ført mange Forhandlinger om de forskellige Valgsystemer. Spørgs-

maalet om Forholdstalsvalg ved Folketingsvalg i Amtskredse har været drøftet meget; jeg vil gerne udtale, at den Valgmaade tiltaler mig ikke, og jeg tror ikke, den vil virke sundt og heldigt ude i Befolkningen. I saa store Kredse som et Amt vil de almindelige Vælgere kun faa ringe Indflydelse paa Kandidatlisterne. Det vil blive Organisationernes Ledere, der bestemmer, hvem Vælgerne kommer til at stemme paa. For Resten er Listevalg slet ikke populære i Kommunerne, hvor de anvendes til de kommunale Valg; men de vil vise sig langt mere uheldige i et helt Amt end i en enkelt Kommune, hvor man dog kender hinanden. Listevalg kan let føre til, at alle de Kandidater, der bliver valgt, bor i en Udkant af Amtet, og at der slet ingen kommer fra hele den øvrige Kreds. Et saadant Forhold maa alle erkende er uheldigt; det vil give Kredsen en mangelfuld Lokalrepræsentation i Folketinget.

Der har ogsaa været talt om, at man kunde bevare de nuværende Enmandskredse som Opstillingskredse, men saaledes, at alle et Partis Kandidater opføres paa samme Liste, og at Vælgerne saa stemmer paa den Kandidat, de foretrækker, og samtidig afgiver Stemme for Partiet. Men herved kan opstaa ganske urimelige Forhold. En meget populær Kandidat i et Amt kunde faa et overvældende Antal Stemmer, medens den næste Kandidat, som Partiet havde Stemmer nok til, kun fik forholdsvis faa; det vil altsaa sige, at Partiets anden Kandidat blev valgt ved den første Kandidats store Stemmetal, men ikke ved sine egne Stemmer. Jeg synes, det vilde være noget ydmygende for en Folketingsmand at blive valgt paa den Maade.

De gamle Enmandskredse har haft stor Betydning for det politiske Oplysningsarbejde, og det er rigtigt, som det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) udtalte og det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borghjerg) understregede, at de giver et personligt Valg, en personlig Forbindelse mellem Folketingsmanden og hans Vælgere, som ingen af de andre Systemer er i Stand til at give. Jeg kan ikke tilraade, at det nuværende Valgsystem afløses af et, der bygges paa Forholdstalsvalg i Amtskredse eller i større Kredse. Men det forekommer mig, at det Forslag, som er udarbejdet af den højtærede Indenrigsminister og fremsat her, og hvor der er flere Suppleringsmandater — hvorved der kan opnaas større Retfærdighed i Repræsentationen, uden at det fundamentale med Enmandskredsene opgives —, er en Løsning, som de forskellige politiske